

F. t. l. om nedlæggelse af amtskommunerne

Bemærkninger til lovforslaget

Danmark er ikke større, end at primærkommunerne og staten kan overtage amtskommunernes nuværende opgaver og løse dem eventuelt i fælleskommunale enheder. De opgaver, der ikke kan klares lokalt, må løses af centraladministrationen. Det er kun at skabe ekstra, goldt papirarbejde at opretholde den amtskommunale sektor, der er et overflødig og kunstigt mellemlid.

Vedtages lovforslaget, må der selvsagt opgave for opgave tages stilling til, hvilke myndigheder der skal overtage amtskommunernes nuværende opgaver.

Forslagsstillerne forudsætter, at regeringen i så fald fremsætter de nødvendige lovforslag om lovændringer som følge af vedtagelsen.

Forslagsstillerens foreløbige tanker, som ændringerne skal bygge på, er følgende:

Sygehusvæsenet beslægtet over halvdelen af de samlede amtskommunale udgifter.

Sygehusene bør være selvstyrende under sundhedsministerens overordnede ledelse. For patienter, der venter på plejeforanstaltninger i hjemkommunen, betaler kommunen sygehusholdet. Fra sundhedsministerens side bør der tilstræbes en jævn fordeling af lokale sygehuse, og store mastodontsygehuse bør undgås. Ved at nedlægge amtskommunerne kan man samtidig ophæve de stive amtsgrænseregler, således at der ikke længere kræves kaution fra bopælsygehuskommunen ved indlæggelse på sygehus i en anden sygehuskommune.

De nuværende amtsgrænseregler er bureaukratiske og helt urimelige. Ophævelsen af amtsgrænsereglerne vil ligeledes have gavnlig indflydelse på de menneskeligt lange ventelister, idet der selvfølgelig bør være valgfrihed med hensyn til, hvilket sygehus man ønsker at blive behandlet på.

Erfaringer har vist, at udlægningen af særforso-rgen til amtskommunerne var en fejltilstand, og Fremskridtspartiet stemte da også i sin tid imod udlægningen.

Vi ønsker derfor hurtigst muligt at føre særforso-rgen tilbage til staten. En stor del af det personale, man havde til administration af særforso-rgen, er blevet siddende i Socialministeriet, og nyt personale er

ansat i amtskommunerne. Nu har man i vid udstrækning dobbelt så meget administrativt personale som tidligere til at varetage samme opgave, uden at de handicappede og sindslidende derved har fået bedre kår – tværtimod.

Henvi-ning til plejefamilier, døgninstitutioner, bo-fællesskaber og andre foranstaltninger ved fjernelse af børn fra hjemmet kan varetages af kommunerne alene. De sociale udvalg i kommunerne har i forvejen tilsyns- pligten med børn fjernet fra hjemmet, og de er også tættest på den enkelte familie.

I det omfang privatisering ikke kan finde sted, kan de nuværende amtskommunale trafik- selskaber drives som fælleskommunale enheder, idet vi dog mener, at en privatisering af busru- terne vil være langt den billigste løsning.

I vejsektoren er det efter forslagsstillerens opfat- telse mest praktisk at lade Vejdirektoratet i samarbejde med Planstyrelsen og de berørte primærkommuner overtage alle anlæg af de overordnede forbindelses- veje og således ikke blot tage sig af de egentlige mo- torveje. Alle øvrige veje kan kommunerne udmærket tage sig af, om fornødent i samarbejde med hinanden og med Vejdirektoratet til at formidle og rådgive samt afgøre tvistigheder, hvor dette undtagelsesvis måtte være nødvendigt.

De alt for mange og besværlige miljøforanstalt- ninger, amtskommunerne tager sig af, kan fordeles på samme måde som med vejsektoren.

De offentlige gymnasier bør være statskoler. Fol- keskolespørgsmål kan primærkommunerne selv kla- re, til dels i samarbejde med Undervisnings- og Forskningsministeriet.

Fremskridtspartiet ønsker ikke skatteydermidler anvendt til alle mulige foreningsspørgsmål og andre særinteresser eller til fritidsundervisning eller direkte støtte til kulturlivet som teaterordninger, musikliv osv. Når denne anvendelse af skatteydermidler bort- falder, behøves der selvsagt ingen administration på dette område.

De mange forskellige sektorplaner, amtskommu- nerne hvert år udarbejder (næsten én daglig), kan spares.